

Föräldrar, barn och kyrkan

Som medlemmar i samhället behöver kristna föräldrar utbilda sina barn, och de får inte lämna en sådan avgift till kyrkan eller någon annan institution.

Föräldrar, barn och kyrkan

Introduktion

Vad kan jag göra för att hålla mitt barn i kyrkan? Det här är en fråga som ställs av många kristna föräldrar.

De med små barn vill ha formler för att förhindra att deras barn avviker från kyrkan, och de med stora barn som har distanserat sig från kyrkan vill att Gud ska göra ett mirakel.

Vad ska man göra?

Troende son måste födas på nytt

Först och främst måste varje kristen vara medveten om att "köttets barn inte är Guds barn". Tycka om? Är mitt barn, född i en evangelisk och / eller protestantisk födelseort, inte ett Guds barn?

Nu, om "en troendes son var en Guds son", måste vi komma överens om att alla Abrahams ättlingar också är Guds barn, men detta är inte vad Bibeln lär ut.

Aposteln Paulus skrev till kristna i Rom och gjorde det

tydligt att det inte är en avkomling från Abrahams kött som ger gudomlig filiering "Inte för att Guds ord saknades, för inte alla som kommer från Israel är israeliter; Inte för att de är avkomlingar till Abraham, är de alla barn "(Rom 9: 6 -7). "... det är inte köttets barn som är Guds barn utan löftets barn räknas som ättlingar" (Rom 9: 8). Om Abrahams barn inte är Guds barn följer det också att sonen till en troende inte är ett Guds barn.

Därför måste den som vill uppnå gudomlig filiering ha samma tro som den troende Abraham hade, det vill säga för att en kristns son ska vara ett Guds barn, han måste nödvändigtvis tro på samma sätt som fadern trodde på evangeliets budskap.

"Vet då att de som är av tro är Abrahams barn" (Gal 3: 7).

Endast de som genereras genom det oförstörbara utsäde, som är Guds ord, är Guds barn, det vill säga barn av kristna är inte nödvändigtvis Guds barn.

Kyrkan är Kristi kropp

För det andra måste alla kristna vara medvetna om att Kristi kropp, som också kallas en kyrka, inte kan förväxlas med mänskliga institutioner, såsom familjen och kyrkan. Att vara en del av en mänsklig institution gör att människan inte tillhör Kristi kropp, det vill säga räddad.

Ansvaret för att utbilda

Som medlem i samhället behöver kristna föräldrar utbilda sina barn, och du bör inte lämna en sådan avgift till kyrkan eller någon annan institution. En sådan uppgift är enbart och enbart av föräldrarna. Om föräldrarna är frånvarande bör denna

uppgift överförs till en annan person som spelar denna roll: farföräldrar, farbröder eller, som en sista utväg, en institution som upprättats av samhället (barnhem).

Varför kan inte uppdraget att uppfostra barn delegeras? För inom normalitet är föräldrar de människor som har det bästa och största förtroendet under en individs första år. Baserat på detta förtroendeförhållande blir familjeinstitutionen ett laboratorium där alla tester för att producera en ansvarsfull medborgare utförs.

Det är inom familjen man lär sig vad som är auktoritet och ansvar. Mänskliga relationer lärs och utvecklas inom familjen, såsom broderskap, vänskap, förtroende, respekt, tillgivenhet, etc.

Eftersom föräldrar har det bästa och mest förtroendefulla förhållandet är de också de bästa att presentera Kristi evangelium för barn under utbildningsprocessen. Därför är det hälsosamt att föräldrar inte ger sina barn en hämndlysten och ondskanig Gud. Fraser som: *"- Gör inte det här eftersom pappa inte gillar det! Eller, – om du gör det, straffar Gud! "*, Speglar inte evangeliets sanning och orsakar enorma skador på barnets förståelse.

Det förhållande som evangeliet skapar mellan Gud och människor styrs av tillit och trohet. Är det möjligt att lita på någon som är onskad och hämndlysten? Inte! Hur är det nu möjligt för en ung man att lita på Gud, om det som har presenterats för honom inte överensstämmer med sanningen i evangeliet?

Föräldrar måste visa för sina barn att vissa beteenden inte tolereras eftersom fadern och mamman effektivt ogillar. Att sådana attityder faktiskt är förbjudna av fadern och mamman. Att ett sådant beteende är skadligt och att hela samhället också ogillar.

Ge inte ditt barn en förbittrad, nervös Gud som är redo att straffa dig för all uppförande. Ett sådant beteende från

föräldrar visar tydligt att de undgår sitt ansvar som lärare.

Att utbilda barn genom att skapa ett förhållande av rädsla, att ha Gud, kyrkan, pastorn, prästen, djävulen, helvetet, polisen, svarta ansikten etc. som böter eller straff, slutar med att producera män som de inte gör respektera institutioner och förakta dem som utövar auktoritet. Denna typ av utbildning skapar rädsla istället för respekt, eftersom förhållandet mellan förtroende inte är etablerat. När rädslan går över finns det inte längre någon anledning att lyda.

Föräldrar som agerar på detta sätt när de utbildar sina barn har sin del av skuld när de vilseleder sina barn. Kyrkan har också sin del, eftersom den misslyckades med att utse föräldrar som enda och legitima ansvariga för deras barns utbildning. Staten är också skyldig, eftersom den antar rollen som lärare, när den i verkligheten bara är ett medel för kunskapsöverföring.

Om grunden för utbildning inte avgränsas inom familjen, och sådana begrepp tillämpas och upplevs i familjerelationer, kommer alla andra mänskliga institutioner, som kyrkan och staten, att vara dömda till misslyckande.

Många föräldrar ansöker sig om att arbeta, studera och kyrkan, men de investerar inte tid i sina barns utbildning. Barnens utbildning sker på heltid och det är inte hälsosamt att försumma den här gången.

När ska man börja utbilda?

Oro för barn uppstår vanligtvis bara när kristna föräldrar upplever att deras barn tar avstånd från kyrkans institution. Rädsla vädjar till införande och tvång och tvingar barn att gå i kyrkan. En sådan inställning är ännu mer felaktig än att inte ha instruerat barnet vid rätt tidpunkt.

Dessa frågor skrämmer vissa kristna föräldrar eftersom de inte vet vad deras roll som medlem i samhället är och vad deras uppdrag som ambassadör för evangeliet är. Kristna föräldrar kan inte blanda dessa två funktioner.

Kristna föräldrar har två mycket olika uppdrag:

- a) att utbilda sina barn till att vara medlemmar i samhället, och
- b) förkunna evangeliets underbara löften till barnen så att de aldrig avviker från tron.

Dessa uppdrag måste genomföras från en tidig ålder, var noga med att hantera en medborgares utbildning och utbildning samtidigt utan att försumma undervisningen om sanningens ord och betona Guds kärlek och trohet.

Från en ung ålder måste barnet lära sig respektera myndigheterna, och det är genom föräldrarna som barnet kommer att utövas när det gäller underkastelse till auktoritet. Genom syskon, farföräldrar och farbröder lär barnet respekt och gemytlighet. Liksom vänner, lärare, grannar och främlingar kommer barnet att lära sig relationer med världen.

Vad sägs om evangeliet? Vad rekommenderar Bibeln? I 5 Moseboken läser vi följande: "Och du ska lära dem för dina barn och tala om dem medan du sitter i ditt hus och går längs vägen och ligger och står upp" (5 Mos 6: 7). Om livsstilen måste barnet alltid få instruktioner, det vill säga hemma, på vägen, vid sänggåendet och när man står upp.

Instruktionen av de heliga 'bokstäverna' är föräldrarnas ansvar! Att delegera en sådan funktion till söndagsskoleläraren rekommenderas inte av skrifterna, det begränsar dessutom undervisningstiden om Kristus till en gång i veckan, under en period på bara en timme. Helt annorlunda än vad skrifterna rekommenderar: daglig undervisning.

Barn och samhälle

Föräldrar måste hjälpa barn att förstå att alla är skyldiga att lyda föräldrar och samhälle. Inlämning till föräldrar idag är en uppsats och en lärlingsplats för inlämning som krävs av samhället, både i skolan och på jobbet.

Efter att ha instruerats, även om den unga inte vill följa Kristi evangelium, kommer vi att få en medborgare som är förpliktad till vissa sociala värderingar.

Ett av de relevanta problemen i utbildningen av kristna barn idag är att blanda familjedom med kyrkan. Att delegera ansvaret för att överföra sociokulturella värden till kyrkan är ett stort misstag. När den unga människan växer upp och blir besviken över vissa människor inom institutionen, hamnar han bort från medlemskapet i det samhälle han deltog i, och samtidigt gör han uppror mot alla typer av sociala värden.

När föräldrar är medvetna om att de inte genererar barn för Gud, tillämpar de mer på utbildning och evangelisering av barn. De förtvivlar inte heller när de ser att deras skott inte är på humör att gå till kyrkan. De kommer inte att känna sig skyldiga eller ansvariga för sina barn när de inte tar upp några institutionella frågor.

Det är dock nödvändigt att utbilda barn genom att undervisa om Guds ord, utan att glömma att förmedla och införa sociala värden. Utbildning inkluderar konversation, lek, skällande, varning etc. Låt barn uppleva alla stadier i livet, från barndom, ungdom och ungdom.

Men vad ska jag göra när barn avviker från kyrkan? För det första är det nödvändigt att skilja om barn har avvikit från evangeliet eller har distanserat sig från en viss institution.

Att ignorera elementära evangelieprinciper får föräldrar att

förväxla vad det innebär att vara ett Guds barn med att tillhöra en viss kyrka. Om ett barn inte längre är en stamgäst i kyrkan, borde han inte märkas som en vilse, eller att han går till helvetet etc.

Om en person bekänner sig till evangeliets sanning som skriften säger, betyder det att han inte är en vilse utan bara bör uppmärksammas på behovet av att samlas. Det kan vara nödvändigt för föräldrar att undersöka varför deras barn lämnar vanan att träffa andra kristna.

Om sonen inte bekänner sig till evangeliets sanning och fortsätter att samlas av vana, är hans tillstånd inför Gud oroande. Vad vet han om evangeliet? Bekänner han sig till evangeliets tro? Om svaret är negativt är det nödvändigt att tillkännage sanningen i evangeliet, så att han kan tro och bli frälst, och inte bara en kyrka.